

De rups van *Satyrus Hermione* L.

In het Tijdschrift voor Entomologie, Dl. XLVI, p. 230, zegt de heer Snellen, dat hem van de rups van deze soort niets bekend is.

Op bladzijde 33 van «Onze Vlinders» heb ik in 1900 reeds eene korte beschrijving opgenomen, ontleend aan Rühl.

Mijne omschrijving luidt: «Rups roodachtig grijs met geelgrijzen kop, ruglijn zwart, aan weerszijden een bruine schaduwlijn. Na de overwintering in Mei en Juni op *Holcus lanatus* L. en *Holcus mollis* L. (Zorggras, Meelraai)».

De meer uitvoerige beschrijving van F. Rühl in: «Die palaearktischen Gross-Schmetterlinge und ihre Naturgeschichte» luidt: «Ei länglichrund, oben eingedrückt, längsgerieft. Raupe etwa 35 mM., röthlichgrau, Kopf gelbgrau, mit 4 schwarzen Strichen. Mittelstreif des Rückens schwarz, abgesetzt, aus den ersten 4 Ringen sehr schwach, an jeder Seite je ein brauner Schattenstreif. Luftlöcher schwarz, Bauch und Füße dunkelgrau. Nach der Ueberwinterung bis Mai und Juni an *Holcus lanatus* und *mollis* (Wolliges und weiches Honig- oder Rossgras), tagsüber unter Steinen versteckt. Puppe dunkelbraun, an den Flügelscheiden heller».

D. TER HAAR.

Acarologische Aanteekeningen XII.

Laelaps versteegi nov. sp. ♂ lang 1650, breed 1140 μ , bleekgeel. Rugschild geelbruin, lang 1530, breed 910 μ , aan de zijden sterker behaard. Weeke rughuid met borsteltjes bezaaid. Ventraal gedeelte van sterno-genito-ventraalschild vijfhoekig, met borsteltjes bezaaid. Epistoma driehoekig, spits. Hoorns van hypostoom slank, iets S-vormig gebogen. Mandibel met styletvormige kaken en groot krom-sabelvormig copulatieorgaan. — ♀ lang 1800—2070 μ , breed 1260—1590 μ . Rugschild 1650—1710 μ lang, 960—990 μ breed. Sternum trapezoidaal; genitoventraalschild haltervormig, slechts van het paar genitaalborstels voorzien. Buik sterk behaard. Hoorns van hypostoomforsch Mandibel met krachtige schaar. Overigens als het ♂, Op *Mus* sp. Suriname.

Varroa nov. gen. Dit genus behoort vermoedelijk (δ onbekend) tot de *Laelaptinae*. Het onderscheidt zich van de overige genera door dat het φ (vermoedelijk ook het δ) mandibels heeft, waaraan de bovenkaak ontbreekt, terwijl de onderkaak onbeweeglijk met de tibia verbonden is. Parasieten

Varroa jacobsoni nov. sp.; φ ; lichaam een liggend ovaal; lang 1065, breed 1575 μ ; rugschild vol haartjes en met 18 borstels aan de zijden; het bedekt den rug geheel; sternaalschild sikkelvormig; genitoventraalschild een 5-hoek, top naar voren, vol haartjes; anaalschild halfeirkelvormig, ronding naar achteren; inguinaalschilden zeer groot, driehoekig, vol haartjes; metapodiaalschilden zeer groot, naar de buitenzijde van coxae IV verschoven; peritremataalschilden zeer zonderling: proximaal vastgehecht, zweven zij voor $\frac{3}{4}$ gedeelte in de lucht. Pooten zeer kort; poot IV tweemaal zoo dik als poot I. Parasiet van *Apis indica* F. Java.

Cheletes promptus nov. spec. *Nympha* 240 μ ; korte pootjes; rugschild, voor zoover waarneembaar, met 2 paar veeren; achter dit schild nog 3 paar veeren; klauw der palpen met 1 nauwelijks merkbaaren knobbel; groote kam met 9, kleine kam met 3 tandjes. φ 320 μ . Klauw der palp met 2 spitse knobbels aan de onderzijde; groote kam met 9, kleine met 6 tandjes. Op een vogel. Nieuw Guinea.

Cheletes saevus nov. nom. voor *Cheletes eruditus protonympha* Oudemans in Tijdschr. v. Entom., v. 46, p. 123, t. 12, f. 34—37.

Cheletes strenuus nov. nom. voor *Cheletes eruditus femina monstrosa* Oudemans in Tijdschr. v. Entom., v. 46, p. 127; t. 13, f. 46.

Cheletes schneideri Oudms. afgebeeld in Mén. Soc. Zool. France, v. 16, t. 2, f. 53 vertoont op coxae II 2 haren. Dit is fout; het distale haar is op trochanter II ingeplant.

Cheletes fortis nov. sp. δ 320 μ zonder, 520 μ met kop; kleine palpkam met minstens 8 tanden; voorrugschild met 6 paar veeren; femur der palpen korter dan voorrugschild; achterrugschild met 5 paar veeren; tusschen coxae II en III een veer. — φ als dat van *malaccensis* Oudms. en *rapax* Oudms., doch met één zeer grooten knobbel aan de basis van den klauw der palpen. Op een papagaai. Nieuw Guinea.

Cheletes audax nov. sp. ♂ 350 μ zonder, 520 μ met kop; als *fortis* Oudms., doch tusschen coxae II en III geen veer; kleine palpkam proximaal zonder tanden; palpklaauw met kleinen knobbel; tibia I met 2 tastharen. Op een vogel. Nieuw Guinea.

Cheletes alacer nov. sp. ♂. Op het achterrugschild 6 paar veeren; femur der palpen langer dan het voorrugschild; knobbel aan de basis van den palpklaauw dorsaal. Op *Conurus cruentatus*. Columbia.

Cheletes acer nov. spec. ♂. Als *alacer* Oudms., doch knobbel van den palpklaauw aan de binnenzijde; achterrugschild met 5 paar veeren; kleine palpkam met ongeveer 18 tanden, Op een vogel. Columbia.

Cheletes ferox Berl. en Trt. ♂. Als *acer* Oudms., doch kleine palpkam met hoogstens 9 tanden; vóór de peritremata eene dwarsrij van knobbeltjes naar de stigmata gericht. Op *Coracopsis Berkeleyi*. Nieuw Ierland.

Cheletes trouessarti Oudms., afgebeeld in Tijdschr. v. Entom., v. 46, t. 13, f. 51, vertoont aan den palpfemur ventraal 3 haren; dit is fout: het distale haar is op den genu ingeplant.

Cheletomorpha nov. gen. voor *Cheletes venustissimus* C. L. Koch.; als *Cheletes*, doch voorste pootpaar veel langer dan het lichaam, en 2 oogen.

Cheletophanes nov. gen. voor *Cheletes montandoni* Berl. en Trt.; als *Cheletes*, doch klauw der palpen van binnen gekamd.

Cheletophanes montandoni (Berl. et Trt.) ♀. 624—800 μ met, 500—680 μ zonder kop; breed ovaal; achter afgestompt; de 2 rugschilden dekken den rug geheel. Voorschild met 6, achterschild met 10 paar zeer smalle waiers. 2 oogen. Kop en palpen klein. Op *Aradus varius*. Walachije.

Cheletia flabellifera (Michel) ♀. Na onderzoek van het type-exemplaar bleek mij, dat de waiers op den rand der rugschilden staan. — ♂; voorrugschild met 7, achterrugschild met 5 paar waiers; 1 paar zijdelings tusschen de schilden; 1 paar ventraal, zijdelings, naast coxae II; een paar naast den anus. Sternaalschild. 2 oogen. Poot I tweemaal langer dan bij het ♀. Kop met vierkant kopschild. Palpen lang en dun; femur er van met ruigen doorn op voetstuk; klauw zonder knobbels; rostrum lang en spits.

Cheletomimus nov. gen. Als *Cheletia*, doch 2 achterrugschilden naast elkander. Type: *Cheletomimus trux* nov. sp

Acaropsis eruditus (Oudms.). Het ♂, beschreven als *Cheletes eruditus* (Schrank) ♂ in het Tijdschr. v. Entom., v 46, p. 125, t. 13, f. 40—43, behoort tot het genus *Acaropsis* Moq. Tand., daar het slechts 1 palpkam heeft.

Cheletopsis nov. gen. Als *Cheletes*, doch één palpkam en één (voorste) rugschild. Type: *Cheletes nörneri* Poppe. Hiertoe behoort ook *Cheletes major* Trt.

Cheletopsis major (Trt.). ♀ 1040—1216 μ zonder, 1400—1575 μ met kop. Lang-ovaal; kop klein; rugschild met 3 paar haren; verder op het voorlijf 3, op het achterlijf 5 paar haren; bijna alle haren langer dan de lichaamsbreedte en geveerd. Praetarsi met 2 gebogen, platte, breeder wordende, distaal van fijne franje voorziene haren. Kam met 12 tanden. Op *Dendrochelidon mystacea*. Nieuw Guinea.

Chelonotus Trt. Als *Acaropsis* Moq. Tand., doch lichaam hard; beide rugschilden dekken den rug geheel; achterschild naar de buikzijde omgeslagen; pooten zeer klein; pop klein; palpen kort en dik.

Chelonotus selenorrhynchus Trt. ♀ lang 560, breed 335 μ .; ovaal, glad, glanzend; rug met 9 paar korte randharen. Op *Sciurus lowi*. Borneo.

Chrithoptes (lees *Crithocoptes*) *monunguiculosus* Geber, Wiener medicinische Presse, 1879, v. 20, n°. 43, p. 1361—1365; n°. 44, p. 1395—1397; n°. 45, p. 1428—1429, is eene *Tarsonemide*, die in de acarologische literatuur nooit genoemd wordt. Het genus is vermoedelijk een goed genus. De eigenschap, bij de gerstzakke dragers een hevig jeuken en zelfs eene lichte dermatitis te veroorzaken, heeft deze mijt dus gemeen met *Pediculoides ventricosus* (Newport).

Trouessartia trouessarti nov. sp. ♀; onderscheidt zich van *Tr. rosterii* (Berlesse) door: 1° de femora I en III zijn meer gesteeld; 2° de schouderharen zijn niet in het voorschild maar in een inham van dat schild geplaatst; 3° het achterschild heeft ter weerszijden ter hoogte van de inplanting der pooten III een donkergeranden inham; 4° de 4 haren aan de achterlijfsclappen zijn veel langer. Zij onderscheidt zich van *Tr. minutipes* (Berlese) door: 1° tusschen de schouder-

haren treft men nog een kleiner paar aan; 2° op de achterste zijdeschilden is een haar ingeplant; 3° de haren aan de achterlijfslappen zijn veel langer.

Trouessartia rosterii (Berlese). Het zoogenaamde appendiculum tusschen de achterlijfslappen van het ♀ is vermoedelijk een copulatiepijpje; het geeft toegang tot een zeer lange en nauwe buis, welke leidt naar eene spoelvormige blaas, vermoedelijk een receptaculum seminis. De lengte der buis komt overeen met de lengte van den penis. Wel paart niet het ♀, maar de huwbare nymph; maar het is mogelijk, dat toch na de vervelling copulatiepijpje en copulatiebuis blijven bestaan. Ook is het mogelijk, dat we hier te doen hebben met eene vocht- of geur-afscheidende klier, ter verdediging tegen vijanden (*Cheletidae*).

A. C. OUDEMANS.

Larven van *Gastrophilus epilepsalis* en Epilepsie.

Het Maart-nummer van *The Canadian Entomologist* 1904, Vol. XXXVI p. 83, bevat over dit onderwerp een opstel van G. H. French te Carbondale, Illinois, waarin hij het volgende zegt:

«Dr. Burnet Forster vermeldt in het October-nummer van het *St. Paul Medical Journal* een zeer interessant geval omtrent larven gevonden in «cutaneous tissues» bij een kind van drie weken, en welke door een specialiteit in dipterologie als exemplaren der bovengenoemde soort herkend werden. Dit geval deed zich niet voor bij een der patienten van Dr. Forster, maar te Superior in Wisconsin. Indien de determinatie juist is, — en ik zie geen reden om hieraan te twifelen, want de specialiteit was dezelfde, welke vroeger reeds *Gastrophilus*-larven bij een jongen te Chester in Illinois gevonden en hiervan voorwerpen ter vergelijking had — dan is het een belangrijk feit. Hoe de larven in de huid van het kind kwamen is niet verklaard; in een schrijven aan Dr. Forster stelde ik voor de excreta der moeder te onderzoeken».

«In het November-nummer van hetzelfde tijdschrift en in het *Journal of the American Medical Association*, bespreekt Prof.